

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Iz cerkve sv. Sebastjana držijo stopnjice v podzemeljsko kapelico, kjer smo bili pri sv. meši, katero so mil. škof ljubljanski služili. Romarji, ki so bolj zgodej vstali, kakor mi, so imeli že vsak rokovat drobnih svečic. Za drag denar še tudi jaz nekaj voščenih ostankov dobim.

Kaj pa pri belem dnevu s svečami? Gremo pod zemljo — v katakombah! Hvala Bogu in Mariji! Zdaj so moje srčne želje izpolnjene, zdaj bom videl katakombe. Kakove pa so katakombe, povejte nam no? Le tiho in mir! Saj rad povem, kar vem, pa nikar me ne zmotite.

Kakor krt podrije zemljo, in ima svoja podzemeljska pota, tako so prvi kristjani kopali pod zemljo, kjer so skrivali svoje mrliče — svetnike. Okoli Rima se nekoliko metrov pod površjem nahaja prst, ki se da lepo kopati, a prekopov ni treba niti zidati niti obokati, ampak izkopani hodniki čem dolže so, tem trdnjeji so. Rovi so ozki, komaj da dve osebi v štric greste. Na obeh straneh hodnika je v steno skopanih troje ali četero predalov, drugih nad drugimi, v katere so Rimljani svoje rajne polagali. Zdaj so seveda predali že zveča prazni: „Ker prah si, in v prah se boš zopet vrnil“. Tu in tam smo našli bolj prostorne kraje, v katerih so se prvi kristjani k službi božji zbirali. Če bi si kdo hotel v katakombah prsti ali ostankov za spomin vzeti, bil bi izobčen, tako ostro je to prepovedano.

Čem dalje tukaj stopaš v podzemeljski svet, tembolj se hodniki na vse strani odpirajo in razširjajo. Brez zanesljivega vodnika romar lahko zgreši pot in bi težko kedaj več videl luč sveta. Nek odraščeni mladenič je hotel več videti, kakor mi romarji, a zašel se je in je zaostal v katakombah. O pravem času še ga prijatelj zgreši in skušen vodnik ga gre iskat. Mladenič je celi dve uri blodil po katakombah. Ko ga vodnik prižene iz luknje, je bil celo spremenjen, od prestanih strahov skorej ni mogel spregovoriti. Čuda, da mu strahovi niso belih lasi nagnali!

Kdor bi hotel vse rimske katakombe prehoditi, bi trebal blizo sto ur hoda. Dosedaj so v njih neki že pet milijonov grobov našeli. Znanih nam je 26 večih in 17 manjših katakomb, katerih vsaka ima svoje ime, bodisi po imenitnih mučenikih, kateri so ondi pokopani, bode si po nekdanjih lastnikih ondotnih zemljišč.

Mi smo v Rimu videli še celo vrsto drugih raznih svetišč in svetinj, a vseh mi ni moč, pa tudi ne volja popisati. To bi morale debele bukve biti, da bi vam to vse le na pol pove-

dal. Dosti zgodovinskih in svetih torišč in umotvorov pa niti videli nismo, in tedaj jih tudi ne vemo popisati. Ko bi hoteli vse pogledati, kar ima Rim svetega in lepega, bi morali leto dni tam ostati. Kdo bi pa doma mesto nas delal? In potem bi še človek moral nekoga dobiti, ki bi mu denarje delal, kar pa je po krvavih postavah prepovedano.

Samo o sv. Stanislavu in o sv. Alojziju še naj nekaj povem, da naše mladine radovednost ne bo preveč mučila.

Oba sta bila novince Jezusove družbe. Grob sv. Stanislava je v cerkvi sv. Andreja na kvirinalskem hribu. Izbica, v kateri je živel, je zdaj predelana v kapelico, v kateri je na altarju podoba Matere božje, kojo je sv. Stanislav zlasti lepo častil. Na tem altarju so svoje dni obhajali zdajni sv. oče svojo primicijo. Stanislav na praznik sv. Lovrenca v svoji otročji ljubezni piše Mariji list ter jo prosi, da bi na Velike meše dan že rad pri Materi v nebesih bil, katero prošnjo mu je Marija tudi izpolnila. Juterna zarja na Veliko gospojnico mu je svetila v nebesa. Njegova zadnja beseda je bila: „Pripravljeno je moje srce, o Gospod, pripravljeno je moje srce“.

Sv. Alojzij počiva v cerkvi sv. Ignacija. Na altarju nad njegovim grobom je iz bele marmorja čudno lepo vpodobljeno njegovo vnebovzetje. Zapazil sem, da se okoli njegovega groba zlasti dečki radi mudijo, ki ti ljubeznivo postrežejo, če hočeš kaj o sv. Alojziju zvedeti.

Smešnica 31. Nek gizdalin pride snubit hčer bogatega trgovca ter zagotavlja, da mu ni več živeti brez nje. „To“, odvrne trgovec, „to Vam že verjame človek, toda kaj, ako Vam dajem vsako leto 2000 gld, bi-li potlej šlo?“ „Poskusil“, pravi snubič, „poskusil bi“. „Tudi brez moje hčere?“ „Tudi!“ — „Tako? Tedaj pa še poskusite to brez moje hčere in brez mojega — denarja!“

Razne stvari.

(Zlata sv. maša.) V tem, ko se tiska naš dnevni list, služijo Nj. ekselencija mil. knezoškof svojo zlato sv. mašo. Stolna cerkev se tere ljudstva, presbiterije je polno visoke gospode in duhovščine, prevzvišeni nadškof dr. Eder, mil. škofa dr. Missia iz Ljubljane in dr. Kahn iz Celovca ob posebnih molitvenih stolih, ostali zastopniki c. kr. uradov, častništva itd. pa v lepo prepreženih klopéh. Pridigovali so prevzvišeni zlatomašnik sami.

(Darila.) V sredo dne 1. avgusta se je poklonila deputacija čč. duhovščine Njih ekselenciji mil. knezoškofu ter jim izročila ta-le darila: Zlati kelih, krasne mašne bukve, dve v zlato vezeni altarni blazinici. V imenu čč. ss. Magdalenk v Studenicah je poklonil njih

spiritual vlč. g. A. Hytrek dragoceno štolo, č. šolske sestre v Mariboru fini roket in družba kat. gospá v Mariboru pregrinjalo za na prižnico višnjeve barve, bogato z zlatom všito. Že den poprej so izročili č. oo. trapisti v Reichenburgu srebrno, pozlačeno pastore ali škofovsko palico v gotičnem slogu s smaragdi bogato okinčano.

(Večernica.) Godba c. kr. pešpolka št. 47 je priredila mil. knezoškofu na predvečer Njih zlate sv. maše slovesno večernico ali serenado, kresovi so goreli na Pohorji itd. Skorej vse mesto je bilo po konci in stolni trg in bližnje ulice so bile pretesne za množino poslušalcev.

(Častitka.) Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda na Ptuji je soglasno sklenila in poslala brzogovorno častitko Nj. ekselenciji, mil. knezoškofu za Njih zlato sv. mašo.

(Poklon.) Deputacija družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, na čije čelu je vlč. g. prof. Zupan, predstavila se je v ponedeljek dne 30. julija Njih ekselenciji mil. knezoškofu ter so jo mil. knezoškof vzprejeli z znano ljubeznivostjo svojo.

(Slavnostna knjiga.) Za zlato mašo Nj. milosti prevz. knezoškofa je izšla nova knjiga pod naslovom: „Sv. Viktorin, škof ptujski, cerkveni pisatelj in mučenec. Njegovo življenje in delovanje na podlagi najstarejših virov in po najnovejših pripomočkih, opisal Dr. Mihael Napotnik. „Dobiva se pri g. pisatelju na Dunaji za 1 gld. 50 kr. (I. Augustinerstrasse 7).“

(Imenovanje.) Vlč. g. J. Bohinc, kn. šk. duh. svetovalni dekan v Braslovčah imenovan je za kons. svetovalca. Kn. šk. duh. svetovalci pa so postali č. gg.: Jožef Hrzič, župnik na Spodnji Polskavi, Anton Šlander, župnik v Slov. Gradci, Mih. Lendovšek, župnik v Makolah in Anton Dvoršak, župnik pri sv. Vidu.

(Iz Gornjega grada) se nam piše: Vsled sejnega sklepa tukajšnjega občinskega odbora od dne 30. julija 1888 se bode občinski odbor slavnosti v proslavo 40-letnega vladanja Nj. Veličanstva presvitlega cesarja Franca Jožefa I., kojo tukajšnja prostovoljna požarna bramba dne 5. avgusta, kakor je bilo uže po časopisih naznanjeno, priredi, udeležil in se bode tedaj ta slavnost od strani občinskega odbora in požarne brambe skupno vršila. Ob enem se omeni, da je občinski odbor lepo svoto podaril v dobri namen.

(Primicija.) V nedeljo, dne 5. avgusta bo pri sv. Trojici v Halozah prvo daritev sv. maše daroval č. g. Stef. Sakelšek, bogoslovec celovškega semenišča.

(Slovensko društvo) zboruje v proslavljenje 40letnice vladovanja Njih Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. dne 12. avgusta t. l. ob 1/4. uri popoldne v g. Suttnerjevej

hiši v Konjicah. Vspored: Slavnostni govor o 40-letnici, poročila državnih in deželnih poslancev gospodov: barona Goedelna, Vošnjaka in dr. Serneca, borba štajarskih Slovencev za narodno šolo (dr. Dečko), zakaj propada kmetijski stan (dr. Gregorec), resolucije, poljubni nasveti.

Predsedništvo.

(Domača zgodovina.) „Dogodki iz župnije Vranske“. Tako je ime lični knjižici, katero je spisal ob 20letnici vrstitve Vranskega v cesarske trge g. Ivan Gaberšek, okrajni tajnik na Vranskem. Dobi se pri g. spisatelji ali tudi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, cena 25 kr., s pošto dva krajcarja več.

(Huda jeza.) Rakusch-evo klepetuljo ali, kakor se ji pravi „D. Wacht“, zbadlo je hudo v oči, ker je imela velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda na Ptuji slovesno službo božjo. Se vé, da je to velika razlika, kajti nemški šulverein, turnarstvo i. t. n. pride le motit, nikar pa za to kje kam, da izpolni dolžnost kristjana. Ti so Boga — boječi.

(Nevihta.) V soboto na dan 28. julija ob 5. uri popoldne je strahovita toča med neprestanim bliskom in gromom, ki je zemljo in nebó pretresal, se vsula na Završko, sv. Barbarsko in deloma Leskovsko župnijo v Halozah, najhuje je klestila po vinorodnih brdih ob Dravi, zlasti po Goričaku in sv. Ani ter vničila za več let ondote vinograde, opustošila tudi državno amerikansko trtnico pri Borlju in vse poljske pridelke.

(Trtna uš.) To neusmiljeno vničevalko vinogradov zasledili so v najnovejšem času v velikem in malem Okiču, v veliki Varnici takó, da so odsléj treh župnij vinogradi namreč: Završko, sv. Barbarske in Leskovške v Halozah od nje okuženi.

(Požar.) V ponedeljek, dne 23. julija je zgorela šola na Runeči pri Ormoži. Otrokom je več šolskih reči zgorelo, sicer pa ni bilo druge nesreče.

(Toča.) V soboto, dne 28. julija je naredila toča po vzhodni strani Pohorja, po Konjicah, Poličanah in po enem delu zgornjih Haloz precej škode.

(Duh. spremembe.) Č. g. Fr. Fohn, kn. šk. duh. svetovalec in vpokojeni župnik v M. Schmollnu na N. Avstrijskem je v soboto, dne 28. julija umrl.

Listič upravnštva. G. J. K. Je plačano za celo leto.

Loterijske številke:

V Trstu 28. julija 1888:	47, 8, 35, 19, 31
V Lincu „ „	86, 66, 79, 25, 43

Dekle iz dobre kmečke hiše se vzprejme za kramarijo in gostilno pri
Ljud. Richterji
v Kapli pošta Arnfels.